

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

1974

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrolla — SVR — skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som härdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär.

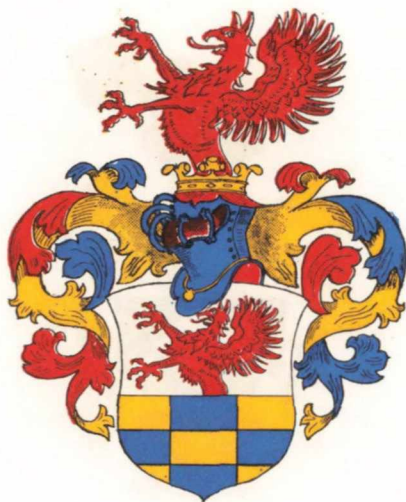
3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

KIRSTEIN

SVR 160/74

SKJOLD: Tværdelt med første felt sølv, hvori en opstigende rød grif, og andet felt gange delt og to gange tværdelt i guld og blå.

På hjelmen et rødt og blått hjelmklæde foret med guld og med vulst af guld, rødt, guld, blå, guld og rødt (eller hjelmkrone).

HJELMTEGN: En opstigende rød grif.

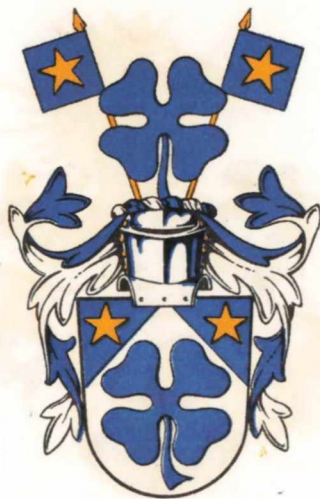
Slægten stammer fra Pommern, hvor dens første kendte mand, Jacob Kärsten/Kirstein, 1647 var geheimesekretær hos fyrstinde Hedvig i Neustettin. Den ældste bevarede signet med våbenet har tillhørt kgl preussisk kammeradvokat og jagtråd Ernst Peter Kirstein (1729—1792), Stettin, farfars farfars far til Dr Olaf B Kirstein, København, der har givet oplysningerne. I Danmark er våbenet først benyttet af ovennævnte kammeradvokats søn, Ernst Philip Kirstein (1759—1834), etatsråd m m, der indvandrede i 1781.

Ifølge traditionen hos den også i Tyskland blomstrende gren af slægten skal denne være beslægtet med en svensk adelig familie af samme navn. Nyere undersøgelser har dog godtgjort, at der ingen forbindelse er med nogen af de to nu uddøde svenske adelslægter Kirstein. Bægge disse stammede fra Schlesien. Ej heller kan nogen forbindelse med den ligeledes uddøde tyske adelslægt Kirstein (v. Kirstenau) påvises. Våbnerne er også alle inbyrdes forskellige.

Det er vel sandsynligt at der er en vis relation mellan griffen i ovennævnte våben og det pommerske våbendyr, som jo figurerer i de fleste af Pommerns provinser og i et stort antal av dets byers våben.

Kilder: Familie-arkiv i meddelerens besiddelse. Oplysningerne i "Vaabenførende Slægter i Danmark" er delvis ukorrekte og har måttet korrigeres i følge de seneste forskninger.

ALDEFORS

SVR 161/74

SKÖLD: I blått en höjd spets av silver belagd med ett blått skaftat fyrklöverblad och ovan åtföljd av två fem-uddiga stjärnor av guld.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Ett blått skaftat fyrklöverblad mellan och delvis framför två blå fanor på guldstänger, vardera belagd med en fem-uddig stjärna av guld.

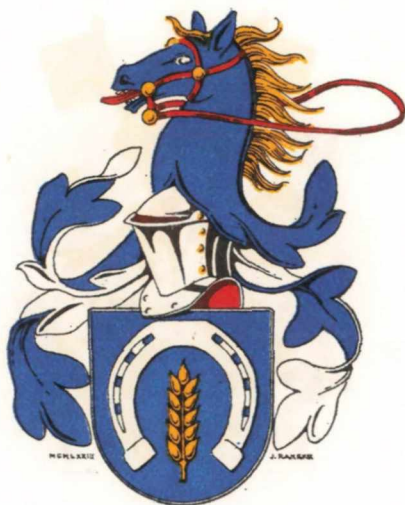
VALSPRÅK: *Per aspera ad astra.*

Vapnet är år 1970 antaget av uppgiftslämnaren, teknolog Anders Aldefors, Lund, för sig och sina efterkommande med samma släktnamn.

Uppgiftslämnaren härstammar från bönder i Frosta härad. Vapentinkturen och stjärnorna är hämtade från detta härads vapen medan klöverbladet symboliserar jordbruk.

SJÖLIN

SVR 162/74

SKULD: I blått en hästsko av silver med nedåtvända skänklar omgivande ett sädesax av guld.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver (och med hjälmbindel av silver och blått).

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande blått hästhuvud med guldman samt med guldbetsel och guldbeslaget, rött huvudlag med röd tygel.

Vapnet är år 1973 antaget av f. avdelningschefen Axel Sjölin, Malmö, vars son, ingenjör Sven Sjölin, Malmö, har lämnat uppgifterna.

Slakten härstammar från rusthållaren på Veberöd N:ris 20 och 22 Södre, Oluff Hansen (ca 1630—1688). Såväl denne som hans son, Märten Olufson (ca 1658—1733), använde ett hästskoliknande bomärke. Gården Nr 20 – Raggeborg – var rusthåll vid Södra Skånska Kavalleriregementet och en del år även hovslageri.

SÖDERHOLM

SVR 163/74

SKÜLD: I svart en uppkommande edshand av guld åtförd i ginstammen av två sex-uddiga stjärnor av silver.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och svart.

HJALMPRYDNAD: Två uppvända åror av guld.

VALSPRÅK: *In medio consistit virtus.*

Vapnet är år 1974 antaget av uppgiftslämnaren, förste poliskonstapeln Mårten A. Söderholm, Jörn, för sig och sina efterkommande med samma namn härstammande från häradsdomaren Mårten Söderholm. Denne var av gammal bondesläkt från Söderå i Mo församling (numera Sundsvalls kommun) i Västernorrlands län och dog nära 90-årig omkring 1909. Vapenantagaren härstammar på modernet från en gammal båtsmansläkt Brandt från Anundsjö i Västernorrland. En Brandt tillhörde flottan och var med i Finsk-ryska kriget 1809.

Vapnet i Sundsvalls tinkturer symboliserar genom den till edsavläggelse lyfta handen stamfaderns anknytning till rättsväsen. Årona symboliserar båtsmännen i mödernesläkten.

R Ä T T E L S E

På grund av sammanblandning av uppgifter och förbiseende från SVR:s sida har texten för vapen Söderholm SVR 163/75 i SVR 1974 blivit behäftad med en del felaktigheter. Vi beklagar dessa mycket och meddelar nedan den riktiga texten. Denna kan avskiljas från detta blad och fästas vid inre marginalen över den felaktiga texten i häfte SVR 1974.

SÖDERHOLM

SVR 163/74

SKÖLD: I svart en uppkommande edshand av guld åtföljd i ginstammen av två sex-uddiga stjärnor av silver.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjämbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Två uppvända åror av guld.

VALSPRÅK: *In medio consistit virtus.*

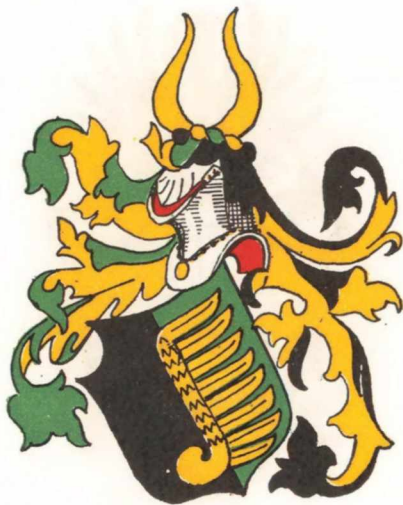
Vapnet är år 1974 antaget av uppgiftslämnaren, förste poliskonstapeln Mårten A. Söderholm, Jörn, för sig och sina efterkommande med samma namn härstammande från häradsdomaren Mårten Söderholm. Denne var av gammal bondesläkt från Söderå i Mo församling (numera Örnsköldsviks kommun) i Västernorrlands län och dog nära 90-årig omkring 1909. Vapenantagaren härstammar på mödernets från en gammal båtsmansläkt Brandt från Anundsjö i Västernorrland. En Brandt tillhörde flottan och var med i Finsk-ryska kriget 1809.

Vapnet symboliserar genom den till edsavläggelse lyfta handen stamfaderns anknytning till rättsväsen. Årona symboliserar båtsmännen i mödernesläkten.

WARFVINGE

SVR 164/74

SKÖLD: Kliven i svart och grönt med en stolpvis ställd vinge av guld över skuran.

På hjälmen ett grönt och svart hjälmtycke fodrat med guld och med hjämbindel av guld, svart, guld, grönt, guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Två horn av guld.

Vapnet må föras av efterkommande med namnet Warfvinge till Johan Warfvinge (1689–1744/45) som förde vapnet enligt sigill på gåvohandling från 1734 i Varfs kyrka i Vartofta härad, Västergötland. Dennes sons sons sons sonson, kapten Henrik Warfvinge, Göteborg, har lämnat uppgifterna.

BÄCKMALM

SVR 165/74

SKOLD: Delad av en vågskura i silver, vari tre i bjälke ordnade blå sjöblad, och blått över en stam av guld.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och blått.

HJALMPRYDNAD: Ett svärd av guld mellan två vingar, vardera belagd med ett sjöblad av silver.

Vapnet är år 1972 antaget av uppgiftslämnaren, distriktsåklagare Leif Bäckmalm, Stockholm, för sig och sina efterkommande med samma namn.

Släkten härstammar på fädernet från Östergötland där uppgiftslämnarens farfars farfars farfars farfar, Anders Jacobsson (175?–1805), var bonde i Tväggesta i Ö Husby liksom sin fader Jacob Andersson.

Vapnet är talande genom den blå "bäcken" över guldets. De tre sjöbladen syftar på vapenantagarens tre söner, Andreas, Mattias och Jens. Svärdet i hjälmprydnaden syftar på rättsskipning.

HULTÉN från Kråkhult

SVR 166/74

SKULD: I blått en lind av guld med fem blad samt med den tvekluvna roten omsatt av tre linblommor av silver.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med guld (och med hjälmbindel av guld, blått, silver, blått, guld och blått).

HJÄLMPRYDNAD: En uppflygande naturfärgad kråka med ett lindblad av guld i näbben.

VALSPRÅK: *Semper idem.*

Vapnet är år 1972 antaget av uppgiftslämnaren, fil. kand. Lars Hultén, Lund, för sig och övriga med släktnamnet härstammande från bonden och nämndemannen Anders Svensén (1851—1928) i Lilla Kråkhult, Hultsjö socken i Jönköpings län. Släktnamnet antogs av den sistnämndes äldste son, folkskolläraren Josef Hultén (1880—1914) och dennes sju syskon. Josef Hulténs son, doktor Hjalte Hultén, är far till uppgiftslämnaren.

Vapnet med de fosterländska färgerna symboliserar släkten och dennas ursprung. Kråkan syftar på gården Kråkhult. Sköldemärket symboliserar släktens två första generationer, varvid lindens rot representerar stamfadern och stammodern, medan dessa fem söner och tre döttrar symboliseras av lindbladen och linblommorna. Lind och blommor syftar även på Kråkhults löväng eller hult som givit namn åt gården och släkten. Lindens gyllene blad skall även erinra om Bertel Gripenbergs dikt Invokation: 'Ja, blott ett höstgult löv som virvlar för vinande vinden/ är jag — och dock ett löv av den tusenåriga linden. Valspråket (=alltid densamme) uttrycker vapenantagarens förhoppning att släktens egenart skall bevaras och dess ursprung hållas i ära av nuvarande och kommande släktled.

OHM-HIERONYMUSSEN

SVR 167/74

SKJOLD: Delt i sølv, hvori et sort plovjærn, og sort, hvori en kedelkrog af guld.

På hjelmen et sort hjelmklæde foret med sølv og med vulst af sølv, sort, guld, sort, sølv og sort.

HJELMTEGN: Et sort kors.

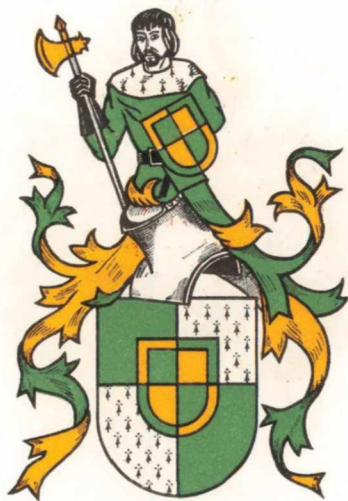
Våbnet er i 1972 antaget af disponent Peter Ohm-Hieronymussen, København, som også har givet oplysningerne. Retten til at føre våbnet har alle efterkommere af våbenantagere-rens far, ordensbåndhandler Poul Ohm Hieronymussen, med samme familienavn.

Slægten Hieronymussen kan føres tilbage til Peder Jensen Kiersgaard, fæstebonde og lægsmand (1715—1782 i Sall sogn, Houlbjærg herred, gift med Henriette Magrete Hieronymusdatter. Deres søn var Hieronymus Pedersen Kiersgaard, sognefoged i Sall, hvis søn var Johan Frederik Hieronymussen. Dennes sønnesøn, ordensbåndhandler Jens Kristensen Hieronymussen giftede sig med Sophie Ohm. Deres sønnesøn er oplysningsgiveren. Sophie Ohm var sønnesøns sønnesøns datter af skorstensfejer ved St. Michaelis kloster i Lüneburg Caspar Heinrich Ehm/Oehm, død 1728 i Lüneburg.

Våbenets sølvfelt med plovjærn symboliserer at slægten Hieronymussen stammer fra en dansk fæstebonde og det sorte felt med kedelkrog af guld symboliserer den første kendte mand af slægten Ohm. Korset symboliserer at slægten Ohm-Hieronymussen siden 1931 indehaver ordensspecialfirmaet M. W. Mørch & Søn's Eftf. i København.

SKÖLD

SVR 168/74

SKÖLD: Kvadrerad i grönt och hermelin samt belagd med en hjärtsköld kvadrerad i grönt och guld inom en bård av motsatta tinkturer.

På hjälmen ett grönt hjälmtäcke fodrat med guld, (samt med en hjälmbindel av guld och grönt).

HJALMPRYDNAD: En uppstigande man eller krigare i grön dräkt med vid hermelinskrage hållande i höger hand med svart handske en långskaftad yxa (hillebard) med ax av guld och på vänster arm en sköld lik hjärtskölden.

Vapnet är år 1971 antaget av herr Benny Arnold Sköld, Malmö, för sig och sina efterkommande med samma namn.

Vapnet vill illustrera släktnamnet samt tidigare generationers militära anknytning.

·IN·GLORIA·DEI·

von MAGNUS

SVR 169/74

SKJOLD: I sort fire pæle af sølv, derover et blå skjoldhoved hvori en sex-oddet stjerne af guld.

På hjelmen med tysk friherrekronen et blå og sort hjelmklæde foret med guld og sølv.

HJELMTEGN: En opstigende sort ørn med krone og bevæbning af guld mellem to væselhorn; dexter blå med en sex-oddet stjerne af guld, sinister sort med to smale pæle af sølv.

VALGSPROG: *In gloria Dei.*

Våbenet føres af Jörgen Ulv baron von Magnus, Gentofte, der har givet oplysningerne. Han er sønnesøns sønnesøn til Bankier Friedrich Martin Magnus i Berlin, der adlades af Kong Friedrich Wilhelm af Preussen ved patent dateret Charlottenburg 2 mars 1853 med her registrerede våben. Den 18 december 1860 ophøjedes han til Freiherr (baron) med ret at skrive sig von Magnus. Familien overflyttede senere til Danmark hvor oplysningsgiveren naturaliseredes i 1935.

Magnus-våbenet har førts og føres i flera versioner men med samma grundtræk, bl a af den spanske uradelige slækt Magno fra hvilken den tyske slægt formodes stamme. Her registrerede våben er udformet med hensyn til slægtens aktive deltagelse i det humanitære frimureri.

WREDING

SVR 170/74

SKÖLD: I guld två korsade svarta metkrokar.

På hjälmen ett svart hjälmträcke fodrat med guld (och med hjälmbindel av guld och svart.)

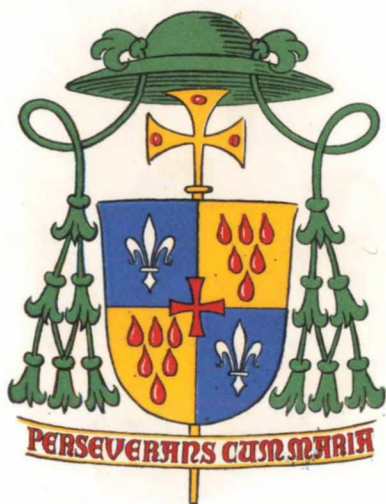
HJÄLMPRYDNAD: Två horn; dexter delat i guld och svart, sinister i svart och guld.

VALSPRÅK: *Crux vincit.*

Vapnet, som är en brisering av ett äldre släktvapen, upptogs 1964 med här publicerade blasonering av f sjukkassedirektören Einar Emanuel Wreding, Timrå, för sig och sina efterkommande bärande släktnamnet, däribland sonsonen, heraldikern och organisten i Kristus-Konungens katolska församling i Göteborg Eric Wreding, OLJ, Göteborg, som har lämnat uppgifterna.

Den ursprungliga släkten Wreding härstammade från Balticum och dog ut 1925. Vapen-antagaren och hans ättlingar på svärdsidan beviljades emellertid 1964 rätt att bära moderns släktnamn, varvid även en brisering av hennes vapen antogs. Vapenantagarens fädernesläkt hette tidigare Löw och förde ett annat vapen. Den invandrade till Sverige vid mitten av 1700-talet från östersjöprovinserna.

FREHEN

SVR 171/74

SKULD: Kvadrerad i blått, vari en lilja av silver, och guld, vari sex röda eldtungor ordnade tre över två över en, samt belagd med ett litet rött kors med utböjda armar i sköldens mitt.

Bakom skölden en gyllene, juvelbesatt korsstav och däröver en grön biskopshatt med sex tofsar nedhängande på vardera sidan av skölden.

VALSPRÅK: *Perseverans cum Maria.*

Vapnet föres av H. H. Biskopen av Reykjavik Dr Hendrik H Frehen och visar vapnet för Reykjaviks katolska stift kvadrerat med biskop Frehens personliga vapen.

Islands katolska stift bildades 1968 varvid en Maria-symbol, liljan, valdes som vapenmärke på förslag av biskop Frehen, som tillhör Societas Mariae Monfortana. Liljans form är i här avbildade vapen hämtad från ett gammalt isländskt sigill liksom korset bakom skölden. Förebilderna återfinnes i verket *Sigilla Islandica*, av Islands president Asgair Asgersson skänkt till ärkebiskop Bruno Heim, som har skapat och tecknat vapnet.

Biskop Frehen är född 1917 i Waubach i Holland, prästvigdes 1943 och utnämndes till biskop 1968.

Eldtungorna i biskop Frehens personliga vapen symboliserar Den Helige Andes utgjutande över apostlarna.

Korsstaven och den gröna prelathatten med de tolv tofsarna utmärker i enlighet med heraldikens regler vapenförarens värdighet som biskop i den romersk-katolska kyrkan.

van KETWICH VERSCHUUR

SVR 172/74

SKÖLD: Delad i guld, vari en blå bjälke åtföljd av tre gröna klöverblad ordnade två över och ett under bjälken, och silver, vari tre svarta möss ordnade två över en.

På hjälmen ett blått och svart hjälmtäcke fodrat med guld och silver samt med hjälmbindel av guld, blått, guld, grönt, silver och svart.

HJALMPRYDNAD: Ett grönt klöverblad mellan två vingar av guld.

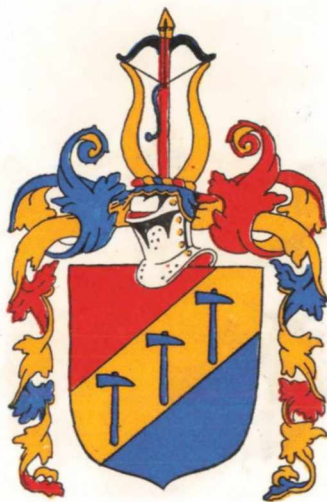
Enligt familjetradition härstammar släkten från Köln där en Godescalcus de Rile från Riel omkring början av 1200-talet köpte egendomen Ketwig. Hans efterkommande benämnes därefter de, von eller van Ketwig. Under de följande seklerna nämnes flera släktmedlemmar i bla Kölns arkiv som rådmän, borgmästare, universitetsmän m. m. Släktmedlemmar hade handelsförbindelser med Zwolle i Holland och är bosatta där sedan mitten av 1400-talet.

Den säkra släktledningen börjar med Berendt van Ketwick, född ca 1525 och död i Zwolle 1579. Hans sons sons sons sons son, Jan Dirk van Ketwisch Verschuur (1819—1887, advokat och rådmän i Zwolle, ärvde sin fasters make, rådmannen i Leiden Jan Verschuur. Genom kungligt beslut 1836 erhöll han rätt att till sitt eget namn foga namnet Verschuur. Släkten Verschuur är känd sedan slutet av 1600-talet och förde tre möss i vapnet, vilket även övertogs av van Ketwisch. Dennes sons sons son är depåchef Hessel van Ketwisch Verschuur, Bjärred i Skåne, som lämnat upplysningarna. Familjen invandrade till Sverige 1950. Uppgiftslämnarens bror Evert-Jan van Ketwisch Verschuur är bosatt i Lilla Edet.

Litteratur: Het Geslacht van Ketwisch en van Ketwisch Verschuur av "Transisalanus", Bryssel 1900. E A van Beresteyn, Genealogisch Repertorium, Haag 1948 samt däri angiven litteratur. Nederland's Patriciaat. J B Rietstap, Armorial Général, Gouda 1887.

SWEDENHAMMAR

SVR 173/74

SKULD: Två gånger ginstyckad i rött, guld och blått. I andra fältet tre stolpvis ställda blå hammare.

På hjälmen ett blått och rött hjälmtycke fodrat med guld och med hjälmbindel av rött, guld, blått, guld, rött och guld.

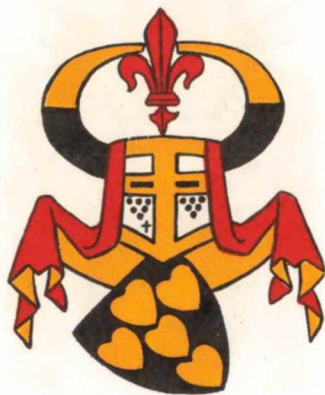
HJALMPRYDNAD: Mellan två oxhorn av guld ett rött armborst med svart båge och sträng samt med en svart pil med guldspets.

VALSPRÅK: *Heder, Tro, Vilja.*

Vapnet är år 1966 antaget av uppgiftslämnaren, herr Rolf D A Swedenhammar, Malmö, för sig och sina efterkommande med släktnamnet.

Sköldemärket syftar på släktnamnet medan hjälmprydnaden med den sk smålandsharkan syftar på vapenantagarens småländska ursprung.

CORDIS QUINTA

SVR 174/74

SKULD: I svart fem hjärtan av guld placerade stolpvis i kors.

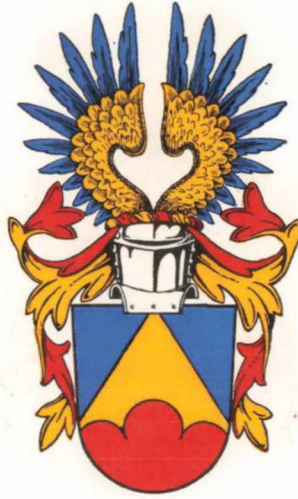
På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En röd lilja mellan två i guld och svart delade oxhorn.

VALSPRÅK: *Soladitas-Concordia-Benignitas*

Vapnet föres av ordenssällskapet Cordis Quinta, vars ledning — Höga Rådet — har sitt säte i Malmö. Ordenssällskapet bildades 1933 av fem scoutledare, vilka symboliseras av fem hjärtanen. Cordis Quinta har för närvarande ca 160 medlemmar i tre loger; Malmö, Helsingborg och Trelleborg. Liljan i hjälmprydnaden skall erinra om ursprunget i scoutrörelsen medan vapnets medeltida utformning skall anknyta till ritualen i vissa av sällskapets ceremonier.

BERG

SVR 175/74

SKÜLD: I blått en spets av guld vari ett rött treberg.

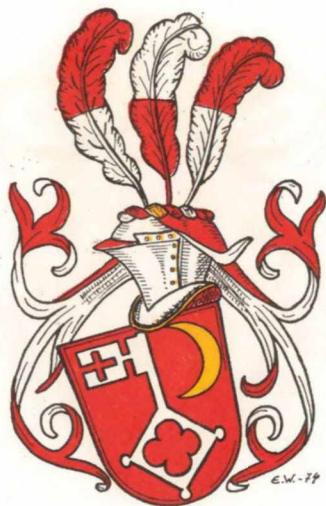
På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar av guld med blå fjäderpennor.

VALSPRÅK: *Labor vincit omnia.*

Vapnet är år 1954 antaget av uppgiftslämnaren, direktör Olof Patrik Berg, Göteborg, för sig och sina efterkommande bärande släktnamnet.

PETROW

SVR 176/74

SKULD: I rött en stolpvis ställd nyckel av silver i gotisk stil och med det uppvända axet åt dexter samt på motsatta sidan av detta en mänskära av guld.

På hjälmen ett rött hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och rött.

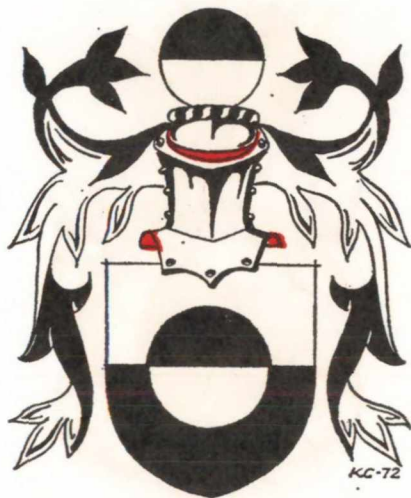
HJALMPRYDNAD: Tre strutsfjädrar; den i mitten delad i silver och rött, de yttre i rött och silver.

Vapnet är år 1974 antaget av bevakningschefen vid Kockums, Åke Einar Petrow, Malmö, för sig och sina efterkommande med samma namn. Uppgifterna har lämnats av dennes dotter i första äktenskapet, tandsköterskan fru Eva Elisabeth Wreding, Göteborg.

Släkten härstammar från Ryssland och invandrade efter första världskriget till Trelleborg med vapenantagarens fader, trädgårdsmästaren Frans Petrow, född 1880-09-08 i Alexandrowsk, guvernementet Jekaterinoslaw.

Vapnets nyckel är Aposteln Petri attribut. Nymånen symboliserar framåtsträvande.

CLAUDING

SVR 177/74

SKJOLD: I felt tværdelt i sølv og sort en cirkelskive i modsatte tinkturer.

På hjelmen et sort hjelmlæde foret med sølv og med vulst af sølv og sort.

HJELMTEGN: En cirkelskive tværdelt i sølv og sort.

Våbenet er i 1972 antaget af oplysningsgiveren, arkitekt Kurt J K C Clauding, Valby, Danmark, for sig og sine efterkommere med samme navn.

Våbenmærket er inspireret af den kinesiske yin og yang symbolen illustrerende tilvarelsen og verdens vevlen mellem aktive og passive, positive og negative elementer der kontrasterer og balancerer hinanden.

BARTHOLDY

SVR 178/74

SKJOLD: I rødt fem korsvis stillede St Georgskors af guld.

På hjelmen et rødt hjelmklæde foret med guld og med vulst af guld og rødt.

HJELMTEGN: En sort ørneflugt.

VALGSPROG: *Crux spes mea*

Slægtens ældste kendte mand er den fra Tyskland indvandrede Franz Conrad Bartholdy (1707—62), som fra omkr. 1734 var skræddersvend ved den kgl. skrædderstue i København. Dennes efterkommer i 8. generation, arkivar i Rigsarkivet Nils Georg Bartholdy, København, har 1972 antaget våbnet.

Ved siden af det konfessionelle indhold hentyder georgskorsene til det på fædrenesiden i slægterne Bartholdy og Ring hyppigt forekommende navn Georg. Den mødrene side er skånsk og markeret ved korsfiguren af guld på rød bund svarende til Skånes flag. Den sorte ørneflugt viser Bartholdy-slægtens tyske oprindelse. Skjoldets tinkturer og de fem korsvis stillede figurer har iøvrigt Societas Heraldica Scandinavica våben som forbillede.

ANDERSSON från Dalby

SVR 179/74

SKÖLD: I rött en trappgavel av silver belagd med ett rött kornax.

På hjälmen ett hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och rött.

HJALMPRYDNAD: Ett rött kornax mellan två vesselhorn, dexter delat i silver och rött samt sinister i rött och silver.

Vapnet är år 1970 antaget av uppgiftslämnaren, poliskonstapel Jan Andersson, Hurva.

Vid en brand i Dalby kyrka förstördes en del kyrkoböcker, varför som tidigaste stamfader endast kan nämnas skräddarmästaren Anders Nilsson, född 1834-11-16.

Vapnets trappgavel syftar på Dalby kyrka.

ALLGURÉN

SVR 180/74

SKULD: I rött ett vingat hjul av guld under en störtad och uppryckt spets av guld vari tre röda sädesax ordnade två över ett.

På hjälmen ett rött hjälmfodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJALMPRYDNAD: En uppstigande röd älg hållande ett utböjt latinskt kors av guld.

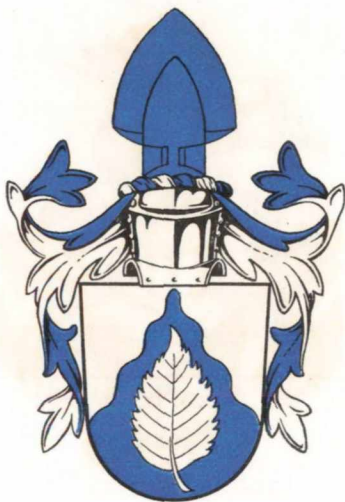
Vapnet är år 1971 antaget av intendent Anthony P Allgurén, Sanddala, Tvååker, för sig och sina efterkommande med namnet Allgurén.

Släkten härstammar från Algutsboda socken i Kronobergs län, där äldste kände stamfadern, uppgiftslämnarens farfars farfars far, Måns Olsson (1718—1802) var bonde i byn Bökevara. En av dennes söner, Sven Allgurén (född 1768), blev kyrkoherde i Algutsboda år 1809 och avled som prost där 1847. Denne antog släktnamnet.

Vapnet symboliserar tidigare generationers anknytning till jordbruk och till järnvägsdrift — även i Sydamerika under 1800-talet. Korset i hjälmprydnaden syftar på prästerna i släkten. Älgen alluderar på första ledet i släktnamnet och på ursprungsorten. "Allg" kommer från småländska sjönamnet Allgunnen, vilket anses vara bildat av en gammal genitiv av älg och unni — vatten eller sjö.

Litteratur: Karl Modigh, Jon Modig och hans släkt, 1938 (stencilerad). Örnberg, Svenska Ättartal, 1894. G Virdestam, Wäxiö stifts herdaminne, 1930, band 4. G Virdestam, Under Wäxiödomens spira, 1936. Axel Paulin, Svenska öden i Sydamerika, 1951. Algutsboda sockenbok, Algutsboda Hembygdsförening, 1962.

ALMVIKEN

SVR 181/74

SKÜLD: I silver en blå spets bildad av vågskuror och belagd med ett almlöv av silver.

På hjälmen ett blått hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En blå plogbill.

Vapnet är år 1973 antaget av direktör Gert Almviken, Skanör i Vellinge, för sig och sina efterkommande med samma namn.

Vapnet är talande och illustrerande namnet, som är taget efter släktgården Almvik i Maglarp i Trelleborg. Vapentinkturen är hämtade från Trelleborgs vapen. Plogbillen på hjälmen symboliserar släktens anknytning till jordbruk.

Vapenskölden ingår i firmamärke för Almvikens Transport AB, Skanör, bestående av borgen från Skanörs gamla sigill placerad på ett halvt hjul och med Almviken-skölden i portvalvet.

LÖNN

SVR 182/74

SKULD: I silver ett genomgående blått andreaskors belagt med ett rött lönnlöv belagt med ett utböjt latinskt kors av silver.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Ett utböjt latinskt kors av silver omslingrat av en blå orm.

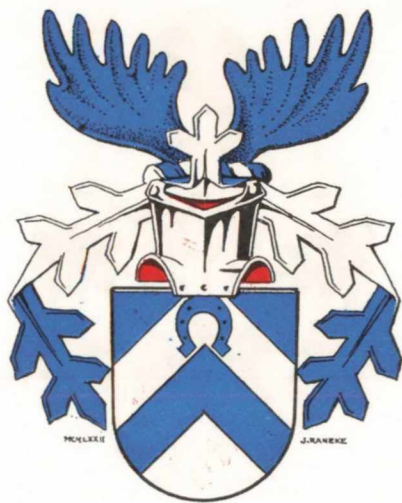
VALSPRÅK: *Ora et labora.*

Vapnet är år 1968 för sig och sina efterkommande med släktnamnet antaget av direktör Adrian Natanael Lönn, 1885-08-05—1972-02-12 i Göteborg, vars släkt härstammar från Ulricehamn. Uppgifterna har lämnats av dennes son, professor Freddy W Lönn, M.D., Ph. D. m. m. Uppgiftslämnaren, vars akademiska titlar är av amerikanskt ursprung, skriver sig även "Conte e Barone de Teula" med åberopande av nobiliseringsdokument utfärdade av en av pretendenterna till de Aragoniska och Baleariska kronorna, Don Roberto II Paternó-Castello Ayerbe Aragona. I enlighet därmed för uppgiftslämnaren även ett augmenterat vapen med rangtecken. Då SVR ej anser sig kunna ta ställning till denna typ av adelskap registreras här endast det ursprungliga vapnet.

Vapnet är talande genom lönnlövet. Korsen representerar dels rysk härkomst, dels vapenantagarens verksamhet som pastor i Svenska Baptistsamfundet. Ormen symboliserar läkedom och visdom av såväl andlig som medicinsk natur.

ÅKERMAN

SVR 183/74

SKULD: Av tre sparrskuror delad i blått och silver samt med en blå hästsko i den övre silversparrens vinkel.

På hjälmen ett av granskuror bildat blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Två blå älghorn.

Vapnet är år 1972 antaget av ingenjör Rolf Åkerman, Uppsala, för sig och övriga med släktnamnet härstammande från dragonen vid Jämtlands Fältjägarregemente Swän Olsson Åkerman (död 1741). Rolf Åkerman har på uppdrag av övriga släktmedlemmar lämnat uppgifterna och ombesörjt registreringen.

Släktens stamfader var född i Jämtland, från vars vapen älghornen och tinkturerna är hämtade. Hans son, Olof, flyttade 1765 till Upplands Tuna, Morkarla, i Uppland. Hästskon symboliserar stamfaderns yrke och dess placering över en blå sparre avses illustrera bokstaven Å. Hjälmtäckets granskuror anspelar på att många i släkten har varit och är knutna till skogshandling.

REGISTER SVR 1974

Vapen	Reg. nr	Konstnär
ALDEFORS	161	J Raneke
ALLGURÉN	180	J Raneke
ALMVIKEN	181	C Bökwall
ANDERSSON	179	J Raneke
BARTHOLDY	178	J Raneke
BERG	175	J Raneke
BÄCKMALM	165	C Bökwall
CLAUDING	177	K Clauding
CORDIS QUINTA	174	E Kedja
FREHEN	171	B B Heim
HULTÉN	166	J Raneke
VAN KETWICH VERSCHUUR	172	Okänd
KIRSTEIN	160	O B Kirstein
LÖNN	182	E Wreding
von MAGNUS	169	Aage Wulff
OHM-HIERONYMUSSEN	167	J Raneke
PETROW	176	E Wreding
SJÖLIN	162	J Raneke
SKÖLD	168	B Sköld
SWEDENHAMMAR	173	R Swedenhammar
SÖDERHOLM	163	J Raneke
WARFVINGE	164	Okänd
WREDING	170	E Wreding
ÅKERMAN	183	J Raneke

Redaktion

CHRISTER BÖKWALL
JAN RANEKE

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA
FALSTERBO